

Arrest

nr. 84 154 van 3 juli 2012
in de zaak RvV x / II

In zake: x

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 21 april 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat E. VANGOIDSENHOVEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 3 mei 1979.

Op 15 december 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

Op 9 maart 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ontvankelijk, doch ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

"in toepassing van art 9 bis van de wet van 15/12/1980 gewijzigd door de wet van 15.09.2006 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is ontvankelijk, doch ongegrond.

MOTIVERING

Rekening houdende met de uitgestippelde criteria en de daaraan gekoppelde voorwaarden in de instructie van 19/07/2009 van de Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid, dhr.M.Wathelet. Rekening houdende met het arrest van de Raad van State nr. 198.769 van 9 december 2009 die de instructie dd. 19/07/2009 betreffende de toepassing van het vroegere art.9, lid 3 en van art.9BIS van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 heeft vernietigd. Rekening houdende met de verklaring van de Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid, dhr.M.Wathelet op 11 december 2009 naar aanleiding van de beslissing tot vernietiging van de voornoemde richtlijn door de Raad van State:

"De Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid bevestigt, met in acht name van het arrest, dat de gedragslijnen

(criteria) die hij zich ten gronde had gesteld in uitvoering van het regeerakkoord, gerespecteerd blijven."

"Met inachtneming van deze vernietiging zullen deze criteria wat de grond betreft en in het kader van de analyse van de individuele dossiers, gerespecteerd worden."

"In het kader van de individuele behandeling zal de Staatssecretaris zijn discretionaire bevoegdheid uitvoeren zoals bepaald door de wet. Hij garandeert de rechtszekerheid. Voor de dossiers die ten gronde de duurzame lokale verankering inroepen, blijft de termijn van 15.09.2009 tot 15.12.2009 behouden."

Betrokkene roept criterium 2.8B in (duurzame lokale verankering - ononderbroken verblijf sinds 31 maart 2007 -modelarbeidscontract - mogelijkheid om een arbeidskaart B te verkrijgen).

Overwegende dat betrokkene niet in aanmerking komt voor het criterium 2.8B van de instructie dd. 19/07/2009.

Betrokkene voegt een kopie van een modelarbeidsovereenkomst bij. Dit model van arbeidsovereenkomst werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 oktober 2009, als bijlage bij het KB van 7 oktober 2009 houdende bijzondere bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van sommige categorieën van buitenlandse werknemers (Inforum nr 241911).

De voorgelegde arbeidsovereenkomst is echter onvolledig en niet behoorlijk ingevuld.

Zo dient de arbeidsovereenkomst een salaris te bevatten dat minimaal gelijk is aan het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen, dwz. het wettelijk minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988..

Uit de voorgelegde arbeidsovereenkomst kan niet worden opgemaakt welk salaris betrokkene ontvangt/zal ontvangen waardoor er niet kan worden nagegaan of hij aan de opgelegde voorwaarden voldoet inzake het modelarbeidsovereenkomst zoals voorzien in het KB van 7/10/2009.

Betrokkene voldoet eveneens niet aan de cumulatieve voorwaarden om in aanmerking te komen voor criterium 2.8A van de instructie dd. 19/07/2009 (duurzame lokale verankering- ononderbroken verblijf van ten minste 5 jaar voorafgaand aan de huidige aanvraag- vóór 18/03/2008 een wettig verblijf in België of een geloofwaardige poging hebben ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen). Betrokkene kwam pas in oktober 2010 aan in België met een D visum (BNL 6818464) in het kader van zijn studies. Hij verblijft nog geen vijf jaar onafgebroken in het Rijk voorafgaand aan de huidige aanvraag.

Overwegende dat de door betrokkene aangehaalde elementen van integratie, het beroepsverleden in België, de kennis van het Nederlands en zijn opgebouwde sociale banden in België op zich geen grond vormen voor een regularisatie/machtiging tot verblijf anders dan degene waarover hij tot op heden reeds beschikt voor de duur van zijn studies. Overwegende dat betrokkene wist dat deze machtiging die aan hem werd verleend steeds beperkt is tot de duur van zijn studies en dus van tijdelijke aard is, wordt besloten om de aanvraag te verwerpen.

Betrokkene blijft wel in het bezit van zijn tijdelijke verblijfstitel (A-kaart geldig tot 31/10/2011) beperkt tot de duur van zijn studies (art.58 wet 15/12/1980)."

2. Onderzoek van het beroep

Waar de verzoekende partij in haar eerste middel argumenteert dat:

*“Verzoeker steunt zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op het criterium 2.8B van de instructie van 19 juli 2009, in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet;
Criterium 2.8 B bepaalt dat een persoon in aanmerking komt voor regularisatie mits aan de volgende drie voorwaarden is voldaan:*

* aanwezigheid in België vóór 31 maart 2007

* bewijs leveren van integratie in de Belgische samenleving

* in het bezit zijn van een arbeidscontract van minimum 1 jaar dat bovendien voorziet in een wettelijk minimumloon

Verweerster bevestigt in haar bestreden beslissing van 9 maart 2011 dat de criteria zoals vooropgesteld in de instructie van 19 juli 2009, ondanks de vernietiging van de richtlijn door de Raad van State, zullen worden gerespecteerd door de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid wat de grond betreft en in het kader van de analyse van de individuele dossiers;

Bijgevolg dient het dossier getoetst te worden aan de voorwaarden zoals vooropgesteld in criterium 2.8B van voormelde instructie.

Verzoeker kwam in 2005, en niet - zoals verkeerdelijk vermeld in de bestreden beslissing -in 2010 naar België met een D-visum teneinde zijn studies aan te vatten

Hierover kan geen twijfel bestaan nu verzoeker in zijn initieel verzoekschrift tot machtiging tot verblijf een kopie toevoegde van zijn diploma bachelor in de filosofie behaald aan de KUL in september 2007. (Stuk 7 en 8)

In de wetenschap dat dit diploma twee studiejaar behelst, kan er niet langer getwijfeld worden omtrent de aankomst van verzoeker in 2005 in België;

Dat verzoeker volledig geïntegreerd is in de Belgische maatschappij en hier sociale banden heeft opgebouwd, staat buiten kijf. Hiervoor kan worden verwezen naar de inhoud van het initieel verzoek tot machtiging tot verblijf en de vele getuigenverklaringen zoals in het stukkenbundel opgenomen; zodat het bewijs hiervan onomstotelijk geleverd is en meteen ook aan de tweede voorwaarde voldaan is;

Uit de inhoud van de bestreden beslissing blijkt dat er bij verweerster op geen enkel moment twijfel bestaat dat in casu aan de eerste twee voorwaarden zoals hogervermeld opgesomd, ruimschoots voldaan is;

In onderhavig dossier bestaat betwisting inzake de derde voorwaarde die het betrekking heeft op het voorleggen van een modelovereenkomst.

Verzoeker bracht een ingevuld en ondertekend modelcontract bij zoals bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 oktober 2009, als bijlage bij het KB van 7 oktober 2009.

Verweerster stelt dat deze overeenkomst een salaris dient te bevatten dat minimaal gelijk is aan het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen, dwz het wettelijk minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr 43 van 2 mei 1988 omdat anders niet kan worden nagegaan of aan de opgelegde voorwaarden is voldaan inzake de modelarbeidsovereenkomst zoals voorzien bij KB van 7 oktober 2009.

Volgens artikel 1 van voormeld KB moet(en) deze overeenkomst(en) een loon opbrengen dat minstens gelijk is aan het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen zoals bepaald in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988 algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 29 juli 1988

Bij nazicht van de desbetreffende overeenkomst blijkt dat de modelovereenkomst zoals in casu afgesloten, in artikel 4 uitdrukkelijk stipuleert dat "het gestipuleerde loon in geen geval lager mag liggen dan de minimumbarema's vastgesteld bij sectorale collectieve arbeidsovereenkomst of bij gebreke aan dergelijke cao dan het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen als bepaald in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr 43 van 2 mei 1988" (Stuk 9)

Dit betekent dat wanneer zoals in casu, het loon dus niet uitdrukkelijk contractueel is bepaald - steevast de geldende minimumloonschalen vastgelegd in de desbetreffende collectieve arbeidsovereenkomst, gelden.

De overeenkomst zoals deze is opgesteld door partijen is bijgevolg perfect in rechte afdwingbaar op grond van de geldende cao - voorschriften; verzoeker geniet de bescherming van de desbetreffende cao's ook zonder uitdrukkelijke schriftelijke vermelding van het concrete loonregime;

Bijgevolg dreigt er niet het minste risico of gevaar -zoals verweerster oppert- voor een verloning onder het wettelijk voorziene minimumloon in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr 43 van 2 mei 1988.

Bovendien blijkt uit het verzoekschrift tot machtiging en uit de bijgebrachte getuigenverklaring van de zaakvoerder van het befaamde restaurant B. (...), de heer K.C. (...), dat verzoeker reeds sinds 23 juni 2008 aan de slag is bij zijn huidige werkgever; (Stuk 10)

De heer C. (...) is altijd dermate tevreden geweest van verzoeker zijn arbeidsprestaties dat hij bereid was/is om verzoeker aan te nemen met een contract van onbepaalde duur na aflevering van de machtiging tot verblijf; tussen beiden werd bijgevolg een modelovereenkomst zoals terug te vinden in het KB van 14 oktober 2009 ondertekend.

Voorgaande gegeven werpt een ander licht op het dossier dat individueel dient te worden geëvalueerd mét inachtnaam van alle elementen;

Op eenvoudig verzoek had verzoeker probleemloos de gewenste financiële informatie kunnen verstrekken doch ingevolge het uitblijven van elke vraag daartoe vanwege verweerster, was verzoeker zich niet bewust van de huidige problematiek en werd er -maar liefst 1 jaar en drie maanden lang- in vol vertrouwen op een goede afloop gewacht op een definitieve beslissing;

Uit de bijgebrachte fiscale fiches en individuele rekeningen voor het jaar 2009 en 2010 blijkt onmiskenbaar dat verzoeker altijd naar behoren vergoed is geweest zodat er geen enkele reden bestaat te veronderstellen dat er mogelijkerwijze sprake zou kunnen zijn van malversaties in verloning (Stukken 11 tem 14);

Volledigheidshalve voegt verzoeker een loonfiche bij van februari 2011 waaruit blijkt dat de verloning door de werkgever van verzoeker met inachtnaam van alle ter zake geldende wetgeving, verloopt (Stuk 19).

Op grond van voorgaande elementen is de beslissing van verweerster geenszins naar recht verantwoord;

Het middel van verzoeker is dan ook ernstig en gegrond;"

en in het tweede middel voorhoudt dat:

"-In casu is sprake van onzorgvuldig dossierbeheer door de Dienst Vreemdelingenzaken nu de overheid gebonden is om op een ernstige en zorgvuldige wijze een onderzoek te voeren naar de gegrondheid van de aanvraag.

De beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf is volstrekt onevenredig na evaluatie van alle elementen die in het dossier voorhanden waren;

Verweerster gaat immers voorbij aan het niet onbelangrijke feit dat verzoeker reeds bij de werkgever die de modelovereenkomst opstelde, actief was sinds 23 juni 2008! Het betrof dus niet zomaar een anonieme werkgever die uit nobele of minder nobele motieven, bereid was een modelovereenkomst in te vullen, dan wel de vaste werkgever van verzoeker.

Het manifeste bewijs hiervan wordt geleverd door de getuigenverklaring opgenomen onder stuk 17 van het initieel neergelegd stukkenbundel; (Stuk 10)

Verweerster had de mogelijkheid om bijkomende inlichtingen te verzoeken maar liet na zelfs maar de minste bevraging te doen bij verzoeker;

Op eenvoudig verzoek had verzoeker probleemloos de gewenste financiële informatie kunnen verstrekken doch ingevolge het uitblijven van elke mededeling vanwege verweerster, was verzoeker zich niet bewust van de gerezen vragen ivm de verloning;

Verzoeker brengt volledigheidshalve en teneinde elke twijfel op dit punt uit te sluiten, arbeidscontracten, loonfiches, fiscale fiches en uittreksels van de individuele rekeningen van 2009 en 2010 bij waaruit blijkt dat hij in het verleden op afdoende en volstrekt wettige wijze vertoond werd voor zijn arbeidsprestaties; (Stukken 11 tem 18)

Tenslotte brengt verzoeker een loonfiche van de maand februari 2011 bij ter illustratie dat hij tot op heden onder gunstige loonvoorwaarden tewerkgesteld is. (Stuk 19)

Overeenkomstig de formele zorgvuldigheid dient de overheid met zorgvuldigheid haar beslissingen voor te bereiden en uit te voeren; een plicht die door verweerster bijgevolg niet werd nageleefd;

-Er bestaat een duidelijk kennelijk onevenwicht tussen de nadelige gevolgen die deze negatieve beslissing wegens het onzorgvuldig ingevuld zijn van een modelovereenkomst, voor verzoeker veroorzaakt nu hij slechts over een tijdelijke verblijfstitel beschikt die op 31 oktober 2011 verloopt en hij zijn kans op een duurzaam verblijf in België hierdoor ziet teloorgaan;

Te meer daar verzoeker een zeer sterk dossier op alle niveaus - van maatschappelijke integratie over werk tot Nederlandse taalbeheersing en studieniveau - wist voor te leggen en hij reeds jarenlang aan de slag was bij zijn huidige werkgever, de NV B. (...), die meteen bereid was om verzoeker na ontvangst van diens machtiging tot verblijf, tewerk te stellen;

In het licht van alle elementen kan onmogelijk nog getwijfeld worden aan de goede trouw van verzoeker; -Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat de interne rechtsregels dermate nauwkeurig moeten zijn dat de rechtshorige voor zichzelf de rechtsgevolgen van bepaalde handelingen kan inschatten, teneinde hem toe te laten er zijn gedrag op af te stemmen

In casu is op aantoonbare wijze aan de voorwaarde van het bijbrengen van een modelarbeidsovereenkomst voldaan;

Niettemin ziet verzoeker zich geconfronteerd met een weigeringsbeslissing omwille van de beweerde onzorgvuldige opmaak ervan, hetgeen een inbreuk op het rechtszekerheidsbeginsel uitmaakt;

Immers, het staat vast dat ook zonder schriftelijke vermelding van het loon, verzoeker door de ter zake van kracht zijnde reglementering die expliciet vermeld wordt in de modelovereenkomst, beschermd wordt en een betaling conform de wettelijke minima in rechte kan afdwingen indien dit al nodig zou zijn;

Uit het geheel van het dossier blijkt evenwel dat de werkgever al jarenlang verzoeker op een zeer correcte manier verloont, zodat de vrees van verweerster voor malversaties ongegrond is;

Samengevat, verweerster hanteert een argumentatie die ontdaan is van elke redelijkheid daar zij - niettegenstaande er na evaluatie van alle elementen in het dossier voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden van criterium 2.8B in de instructie van 19 juni 2009 - toch besluit tot het niet voldaan zijn hiervan, hetgeen een inbreuk op het zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel en rechtzekerheidsbeginsel

De middelen zoals hierboven uiteengezet zijn ernstig.”

blijkt dat het ganse betoog van de verzoekende partij tot doel heeft een toepassing van de vernietigde instructie van 19 juli 2009, waaronder het criterium 2.8B te verkrijgen. Haar argumentatie beperkt zich tot het bekritisieren van de wijze waarop deze instructie werd toegepast.

Ter terechtzitting wordt er gewezen op het arrest nummer 215.571, uitgesproken op 5 oktober 2011 door de Raad van State.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet en naar de redenen waarom de aanvraag ongegrond verklaard wordt.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet “verder” te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Voorts dient op het volgende gewezen te worden:

Artikel 9 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.”

Artikel 9bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)”

De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;
2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De bestreden beslissing oordeelt dat de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond is en dat de verblijfsmachtiging dus niet wordt toegekend aan de verzoekende partij. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet bevat geen criteria waaraan de aanvraag om machtiging tot verblijf moet voldoen om gegrond te worden verklaard noch criteria die ertoe leiden de aanvraag ongegrond te verklaren (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651).

Met betrekking tot de gegrondheid van de aanvraag, met name of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft op 19 juli 2009 instructies opgesteld waarin criteria worden opgesomd voor het gegrond verklaren van de aanvraag en de toekenning van een verblijfsmachtiging. Deze instructie van 19 juli 2009 werd vernietigd bij arrest van de Raad van State van 9 december 2009 met nr. 198.769 omdat zij *“het mogelijk maakt dat vreemdelingen die zich in de daarin omschreven voorwaarden bevinden ervan ontslagen worden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn, terwijl enkel de wetgever dit vermag te doen”*, omdat *“door dit in de bestreden instructie te doen, een aan de wetgever voorbehouden domein wordt betreden”* en omdat *“uit het bovenstaande volgt dat de bestreden instructie voor vernietiging vatbaar is aangezien ze een nieuwe rechtsregel aan de rechtsorde toevoegt.”*

Voorts oordeelt de Raad van State dat bij de ongegrondverklaring van de aanvraag om machtiging tot verblijf, uitsluitend omdat niet aan de voorwaarden uit de vernietigde instructie is voldaan, de voorwaarden van de instructie van 19 juli 2009 als een dwingende regel worden toegepast waarbij de bevoegde staatssecretaris over geen enkele appreciatiemogelijkheid meer beschikt. Dergelijke handelwijze leidt tot de toevoeging van een voorwaarde die niet is voorzien in artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan niet toelaten dat bindende voorwaarden aan artikel 9bis van de vreemdelingenwet worden toegevoegd, omdat dit artikel geen criteria bevat (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651). Dienvolgens vermag de Raad niet te toetsen aan de vernietigde instructie. De verzoekende partij kan uit het al dan niet voldaan zijn aan bepaalde criteria uit voornoemde instructie, op zichzelf geen rechtsmiddel putten

om tot de onwettigheid van de beoordeling van de bestreden beslissing te besluiten (RvS 6 maart 2012, nr. 218.332).

Uit hetgeen voorafgaat, volgt dat *in casu* het betoog van de verzoekende partij inzake de schending van de door haar aangehaalde bepalingen in de middelen dat een toepassing van de voorwaarden van de instructie van 19 juli 2009 vooropstelt, niet dienstig is.

De schending van artikel 9*bis* van vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, zoals uiteengezet door de verzoekende partij, kan niet worden aangenomen.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS